

~~Αμεταρρήτως~~
 αριθμός δαμ. ενδ. αριθμ. 444/7
 αρ. 28-2-1962
 Ημερομηνία

Αριθμός 1162/1969

Τό

Δικαστήριο των εν Αθήναις Εφετών

Τμήμα Γ Τακτικών

Συγκείμενον εκ των Δικαστών Παν. Κόντη, Προέδρου,
 Κων. Κουνουγέρη, Δημ. Σκούμπη, Κ. Βαρδάκη και Π. Θεοφωροπούλου,
 Εισηγητού, Εφετών.-

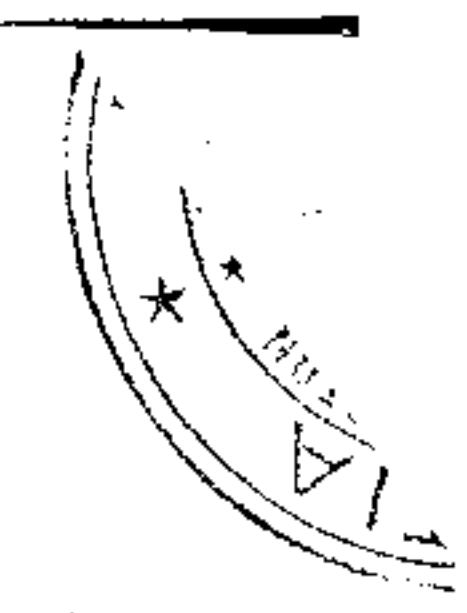
Συνεδρίασαν δημοσίως εν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆν
 28ην Μαρτίου 1969, παρουσία καὶ τοῦ Γραμματέως Κων. Ραπτοδή-
 μου, ἵνα δικάσῃ μεταξύ:

Τοῦ ἐκκαλοῦντος Μάρκου Σκόρδου, κατοίκου Καϊ-
 ρου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου Ἀλ. Χρήστου.
 Καί

Τῆς ἐφεσιβλήτου ἐν Αθήναις ἐδρευούσης ἀνωνύμου
 ἐταιρίας ὑπὸ τῆν ἐπωνυμίαν "Κινηματογραφικαὶ Ἐπιχειρήσεις
 "Δ.Π. Σκούρας Φίλμς" νομίμως ἐμπροσωπούμενης, παραστάσης
 διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Νικ. Γαρέζου.-

Ἡ ἐνάγουσα καὶ ἤδη ἐφεσίβλητος διὰ τῆς ἀπὸ
 14 Μαΐου 1964, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀπευθυνομέ-
 νης, ἀγωγῆς τῆς, κοινοποιουμένης καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς τρίτην,
 καὶ διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, ἐξητήσατο ἵνα γίνῃ
 δεκτὴ αὕτη. Ἡ καταδικασθῆ ὁ ἀντίδικος νὰ τῇ καταβάλλῃ διὰ τῆν
 ἐν τῷ ἱστορικῷ αἰτίαν δρχ. 203.018 πλέον τόκων νομιμοτόκως
 ἀπὸ 28-2-1962 μέχρις ἐξοφλήσεως. Ἡ ἐπικυρωθῆ ἡ δυνάμει τῆς
 ὑπ' ἀριθ. 8235/1964 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ
 ἀπὸ 13 Μαΐου 1964 κατασχετηρίου των ἐπιβληθεῖσα εἰς χεῖρας των

9243/69
 88/69
 25/6/69

των ιδίων κατάσχεσις μέχρι ποσού δρχ. 70.000. Νάκηρυχθῆ προσωρινῶς ἐκτελεστή ἢ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις καὶ Νά καταδικασθῆ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὴν ἐν γένει δικαστικὴν των δαπάνην.-

Συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐξεδόθη ἢ ὑπ' ἀριθ. 6364/65 προδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, τάξασα τὰς ἐν αὐτῇ ἐμμάρτυρους ἀποδείξεις, ὧν διεξαχθεισῶν ἐξεδόθη ἢ ὑπ' ἀριθ. 15184/68 ὀριστικὴ τοιαύτη τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δικαστηρίου, δεχθεῖσα ἐνμέρει τὴν ἀγωγὴν.-

Τὴν ὡς ἄνω ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐξεκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἐκκαλῶν διὰ τῆς ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1968 ἐφέσεώς του, ἐξαιτούμενος: Νά γίνῃ δεκτὴ αὐτή. Νά ἐξαφανισθῶσιν ἀμφότεραι αἱ ἐκκαλούμεναι ἀποφάσεις, ἀπορριπτομένης τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀντιδίκου καθ' ἅπαν αὐτῆς τὸ αἰτητικόν. Νά καταδικασθῆ ἢ ἐφεσίβλητος εἰς τὴν δικαστικὴν του δαπάνην ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν.-

Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ταύτης κατατεθείσης παρὰ τῆ Γραμματεία τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 5097/24-8-1968 καὶ νομίμως εἰσαγομένης πρὸς συζήτησιν, προκειμένης σήμερον συζητήσεως κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἀναφερομένην συνεδρίασιν, νόμιμον δικάσιμον τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐκφωνηθείσης καὶ αὐζητηθείσης κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν σειράν παρέστησαν οἱ διάδικοι, ὡς ἄνω σημειοῦται, οἱ δὲ πληρεξούσιοι διηγηδῶροι αὐτῶν ἀνέπτυξαν καὶ προφορικῶς τὰς κατατεθείσας προτάσεις των κατὰ τε τὸ νομικόν καὶ πραγματικόν μέρος τῆς ὑποθέσεως καὶ ἤτησαν τὴν παραδοχὴν αὐτῶν.-

Ἀκοῦσαν αὐτῶν καὶ προφορικῶς

Ἐθεωρήθη.

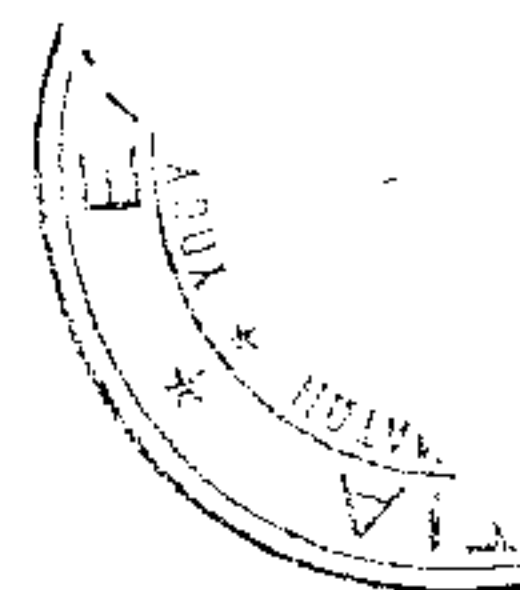
Ίδόν τήν δικογραφίαν

ἔκπεθέν κατά τόν Νόμον.-

Ἐπειδή ἡ κατά τῆς ὑπ'ἀριθ. 15184/68 ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὡς καί τῆς κατά νόμον συνεκκαλουμένης ὑπ'ἀριθ. 6364/1965 παρεμπιπτούσης περὶ ἀποδείξεως τοιαύτης ὑπό κρίσιν ἔφεσις τοῦ πρωτοδικῆως ἡττηθέντος ἐναγομένου ἐμπροθέσμως καί νομοτύπως ἀσκηθεῖσα, τύπῳ δεκτῇ καθίσταται καί οὐσία ἐρευνητέα μετά τήν ὑπό τῶν ἐκκαλούντων καταβολήν τῶν τελῶν συζητήσεως (βλ. καί ὑπ' ἀριθ. 9243 ἔ.ε.ε. τριπλίτυπον τοῦ αὐτόθι Δημοσίου Ταμείου) ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τήν διαδικασίαν τῆς παρούσης δίκης τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 241-295 ὡς καί 542-555 (ἀρθρον 542 παρ. 1 τούτου, ἀρ. καί 25 τοῦ Εἰσαγ. Νόμου Κ.Π.Δ.)-.

Ἐπειδή ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 914 Α.Κ., διαγράφουσης τήν πρὸς ἀπέζημίωσιν τοῦ ἐξ ἀδικήματος ζημιωθέντος ὑπό τῆν ζημίαν *ἐπε-ζημίωσις*, προκύπτει ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις πρέπει νά μή ἔχη ὡς ἀναγκάσαν προϋπόθεσιν τήν ὑπαρξιν ἐνοχικοῦ δεσμοῦ, ἐμφανιζομένη οὕτω κυρίως ὡς συνέπεια αὐτοτελοῦς ἐνοχῆς καί οὐχί ἀθετήσεως ὑφισταμένης συμβάτικῆς σχέσεως (Ἀποστολίδης, ἐνοχικόν δίκαιον, ἀρθρ. 214 καί 754; Ἄντ. *ὀφθαλμῶν* Ν.Δικαίω ΙΔ καί 202 Ε.Ν. 92/1951, Θεμ. ΕΒ, 575).-

Ἐν προκειμένῳ διὰ τῆς ὑπό κρίσιν ἀγωγῆς ἱστορουμένου ὅτι τήν 24ην Νοεμβρίου 1960 ἡ ἐνάγουσα προῆλθε μετά τοῦ ἐναγομένου εἰς συμφωνίαν δυνάμει τῆς ὁποίας οὗτος, ἀντὶ ἀμοιβῆς, ἀνέλαβε τήν ὑποχρέωσιν νά ἐκτυπώσῃ τοὺς εἰς τήν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν ὑποπίτλους δύο ἀντιτύπων (μοτύπων) τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας "Δεσμῶται ἡδονῆς", τῆς ὁποίας τήν ἐν Ἑλλάδι ἐκμετάλλευσιν εἶχεν αὕτη (ἐνάγουσα), ἐξ ἀμελεί-

ας ὅμως τῶν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἐν τῇ ἐκτύπωσει τῶν ὑποτίτλων προστηθέντων ἐργατοτεχνιτῶν καὶ δὴ τῆς μὴ παρακολουθήσεως τῆς ἐκτύψεως καὶ χρησιμοποίησεως διὰ ταύτην (ἐκτύπωσιν) ἀκαταλλήλων μηχανημάτων ἢ ἐκτύψεις τῶν ὑποτίτλων ἦτο ἐλαττωματικὴ, φέρουσα τὰ ἐναύτῃ (τῇ ἀγωγῇ εἰδικώτερον ἀναφερόμενα ἐλαττώματα, συνεπεία τῶν ὁποίων ἦτο ἀδύνατος ἢ ἀνάγνωσις τῶν ὑποτίτλων ὑπὸ τῶν θεατῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐματπιώθη ἡ προγραμματισθεῖσα προβολὴ ταύτης εἰς διαφόρους κινηματογράφους τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τῆς ἐναγοῦσης ὑποστάσης ἐντεῦθεν τὰς ἐν τῇ ἀγωγῇ καθοριζομένης ζημίας ἐκ 203.018 δραχμῶν, διώκεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος νὰ καταβάλλῃ εἰς αὐτήν τὴν ἐκ 203.018 δραχμῶν ζημίαν της, νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς 28 Φεβρουαρίου 1962 καθ' ἣν διὰ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ἤσκησεν ἀνταγωγὴν ἀπορριφθεῖσαν ὡς ἀοριστον, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ποσὸν οὐκ ἐμείζον τῶν 205.000 δραχμῶν κατὰ τὸν διὰ τῶν προτάσεων γενόμενον περιορισμὸν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῶν πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἀπαιτουμένων τόκων:-

Ἡ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἱστορικὴν βῆσιν καὶ αἴτημα ἔχουσα, ἐκτιμᾶται ὡς ἔχουσα τὸ χαρακτῆρα βῆσει τῶν ἐν ἀρχῇ σημειουμένων ἀγωγῆς διωκούσης ἀποζημίωσιν ἐξ ἀδικήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 914 Α.Κ. καὶ οὐκ ἐξ ἀθετήσεως συμβατικῆς σχέσεως, ἐφ' ὅσον ἡ βῆσει τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ ἐκτεθεμένων διαλαμβανομένης ὑποχρέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐναγομένου ἐμφανίζεται ὡς μὴ ἔχουσα ἀναγκαστὴν προϋπόθεσιν τὴν ὑπαρξιν συμβατικῆς σχέσεως καὶ εἰδικώτερον ἀθετήσεως ταύτης.- Οὕτω δὲ ἐκτιμώμενη ἢ ἐν λόγῳ ἀγωγῇ ἐλέγχεται ἐπαρκῶς ὠρισμένη ὡς πρὸς τὰ θεμελιούντα τὴν βῆσιν αὐτῆς πραγματικὰ περιστατικὰ καὶ

Ἐθεωρήθη

Η δίκη έγινε
με την παρουσία
των μερών
και των δικηγόρων
αυτών.

Ιδία τήν υπαιτιότητα του έναγομένου συνισταμένην εις ώ-
ρισμένα περιστατικά συνθέτοντα τήν εν λόγω υπαιτιότητα,
ειδικώς αναφερόμενα κατωτέρω εν τῇ (οικοπεδικῇ) ἐκτιμῆσει
τῶν ἐνεργηθειῶν ἀποδείξεων, τήν προέλευσιν τῶν ζημιῶν
τῆς ἐναγούσης καί τήν ἐκτασιν αὐτῆς ἐπιβαρυνόμενη ἐπὶ τοῦ
ὡς ἄνωτέρω ἄρθρου 914 Α.Κ. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις
τῶν ἄρθρων 922, 292, 298 Α.Κ., οὐδεμιᾶς ἀντιφατικότητος
διαγραφομένης ἐκ τοῦ ὅτι διὰ ταύτης διώκεται ἡ ἀποκατά-
στασις τῆς ζημίας τῆς ἐναγούσης, ἥτις ἐπῆλθε α) ἐκ τῆς
καταβληθείσης ἀξίας τῆς μιᾶς καταστροφείσης καί ἀχρηστευ-
θείσης "κόπιας" καί β) ἐκ τῆς ἐπελθούσης κυρίως ἐν τῷ συνό-
λω ἐκ τῆς ἀχρηστευούσης τῆς ὡς ἄνωτέρω "κόπιας" καί εἰδικῶ-
τερον συνέπεια τῆς ἐκ τοῦ λόγου τούτου ματαιώσεως προβολῶν
τῆς ταινίας εἰς τοὺς κινηματογράφους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καί
ἐπαρχιῶν-

~~_____~~
_____

Γ ἐντεῦθεν
μή πραγμ
τοποιήσε
ως τῆσει
πράξεως
δικαιωμά
των (ἐνο
κίων)

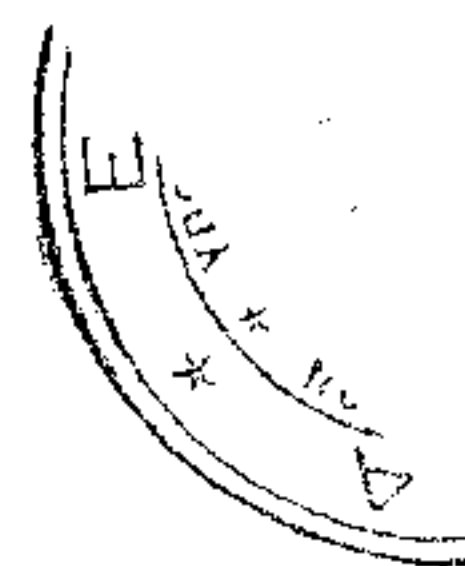
~~_____~~
_____

Ταῦτα δεχθεῖσα - εἰ καίσιγῆ - ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις
ὀρθῶς καί νομίμως ἔκρινε, ἀπορριπτομένης τῆς ἐνδίκου ἐφέ-
σεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἐναντίους αὐτῆς λόγους.-

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπικαλουμέ-
νων καί προσαγομένων ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 8706/
1962, 16899/1963 ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν (ἐπι-
κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 451/1964 ἀποφάσεως τοῦ Διασθη-
ρίου τούτου) , προκύπτει 1) ὅτι κατὰ τήν γενομένην συζήτη-
σιν τῆς ἐνώπιον τῶν ἐνλόγω Πρωτοδικείου ἐγερθείσης ἀπὸ 2-
11-1961 ἀγωγῆς τοῦ ἤδη ἐναγομένου Μάρκου Σκόρδου περὶ
καταβολῆς αὐτῇ ὡς ἐκμισθωτῆ παρὰ τῆς ἤδη ἐναγούσης ὑπόλοι-
ποῦ ἐργολαβικοῦ τιμήματος (καί) ἀπορρέοντος ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ
ἐκτελέσεως τοῦ ἀνατεθέντος ἔργου (ἐκτυπώσεως ὑποτίτλων), ἡ
ὡς ἄνωτέρω ἐναγομένη (ἤδη ἐνάγουσα) πρόέβαλε

_____

_____

ἀποζημιώσεως αὐτῆς ἐκ κακῆς (ἐλαττωματικῆς) καὶ κατὰ παράβασιν τῶν συμβατικῶς συνομολογηθέντων ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου παρά τῷ ὡς ἄνω ἐνάγοντος, προελθούσης ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν (ἐξ ὧν φέρεται προελθούσα ἡ ζημία ἢ ἡ ἀποκατάστασις διώκεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς), ἣτις ἀνταγωγή θεμελιουμένη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 690 Α.Κ. καὶ βάσει ἔχουσιν τὴν σύμβασιν ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὡς ἄνω πρὸς 8706/1962 ἀποφάσεως ὡς παραγραφεῖσα κατὰ τὸ ἄρθρον 693 Α.Κ. γενομένης ἐν μέρει δεκτικῆς διὰ τῆς ὡς ἄνω πρὸς 16899/1963 ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω πρὸς ἀγωγῆς τοῦ ἤδη ἐναγομένου σημειουμένου ἐν τῇ σκέψει τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως ὅπως δὲ ὡς ἐκ περισσοῦ μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀπόρριψιν τῆς ἀνταγωγῆς τῆς ἤδη ἐναγούσης, τοῦτο δὲ ἐν ὄψει τοῦ ὅτι τὰ ὅσα σημειοῦνται εἶναι ἀσχετα πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐπιβληθέντος τῷ ὡς ἄνω ἐνάγοντι θέματος ἀποδείξεως - ὅτι "τὰ ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῆς ἐναγομένης κατατιθέμενα περιστατικὰ πλημμελῶς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου "Δεσμῶται τῆς ἡδονῆς" (ἐξ ἐλαττωματικῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὑποτίτλων μιᾶς κόπιας, καὶ καταστροφῆς τῆς ἑτέρας κόπιας) ἐφ' ἧς ἐλαττωματικῆς ἐκτελέσεως ἐδίδραμζετο ἢ ἀπορριφθεῖσα ὡς περιγραφεῖσα περὶ ἀποζημιώσεως ἀνταγωγῆς τῆς, ἐλέγχονται ἀβάσιμα ὡς ἀντιτιθέμενα εἰς τὰς σαφεῖς ἄνω καταθέσεις τῶν μαρτύρων τῆς ἐναγούσης καὶ εἰς τὴν προκύπτουσιν ἐκ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος "Νέα" συγχυσιν προβολὴν τοῦ ἔργου τούτου εἰς δύο κινηματογράφους" 2) ὅτι εἰδικώτερον διὰ τῆς ὡς ἄνω 451/1964 ἀποφάσεως τοῦ παρόντος Δικαστηρίου ἐκρίθη ὅτι ἡ παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω πρὸς βάσεως (ἀθετήσεως τῆς συμβάσεως) δια-

Ἐθεωρήθη

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

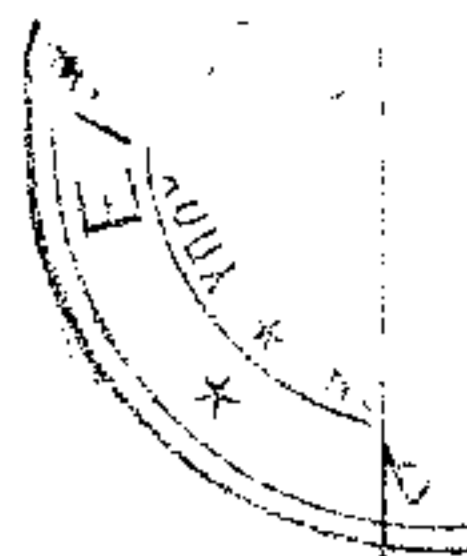
τυπωθεῖσα ὡς ἄνω ἀνταγωγή, (διατυπωμένη τοιαύτη) με βάσιν τὴν κατ' ἄρθρον 914 Α.Κ. ἀδικοπραξία, (ἥτις δένδύναται νά θεωρηθῆ) ὡς παραγραφεῖσα ἀπορριπτέα ἐστὶ ὡς ἀόριστος καὶ ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως διὰ τοὺς ἐναυτῆ εἰδικώτερον σημειουμένους λόγους. -

Ἐκ τῶν διὰ τῶν ὡς ἄνωτέρω ἀποφάσεων οὕτως κριθέντων δέν παράγεται δεδικασμένον ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ κρίσιν ἐκδικαζομένην καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 914 Α.Κ. εἰδικώτερον ἐρειδομένην ἀγωγὴν τῆς ρηθείσης ἀνωνύμου ἐταιρείας καθ' ὃ μὴ συντρέχουσιν τῶν διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ δεδικασμένου ἀπαιτουμένων νά συντρέχουσι ὄρων καὶ προϋποθέσεις, ἀπορριπτέου οὕτω τυγχάνοντος τοῦ περὶ τοιούτου δεδικασμένου ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἤδη ἐναγομένου. -

Ταῦτα ὅθεν, δεχθεῖσα καὶ ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις καὶ ἀπορρίψασα ὡς ἀβάσιμον τὸν περὶ τοιούτου δεδικασμένου ἰσχυρισμόν τοῦ ἐναγομένου ὀρθῶς καὶ νομίμως ἔκρινε, ἀπορριπτομένης οὕτω ὡς ἀβάσιμου τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐφέσεως κατὰ τὸν περὶ τούτου ἐναντίον αὐτῆς λόγον. -

Ἐπειδὴ τὸ πρωτόδικως ὑποβληθέν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου αἴτημα περὶ ἐπιδείξεως ὑπὸ τῆς ἐναγούσης καὶ προσαγωγῆς οἰκείων ἐμπορικῶν αὐτῆς βιβλίων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποδείξεως εἰδικώτερον τοῦ περιστατικοῦ τῆς ἐπελεύσεως αὐτῆ τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένης ζημίας ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, ἀπορριπτέον ἐστὶ ὡς μὴ καθοριζομένου εἰδικώτερον τοῦ εἴδους τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, οὐδέ τῶν σελίδων καὶ οἰκείων μερῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν διακρίβωσιν τοῦ ἐν λόγῳ περιστατικοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἀπορρίψασα -εἰ καὶ σιγῆ- τὸ ὡς ἄνωτέρω αἴτημα τοῦ ἐναγομένου ὀρθῶς καὶ νομί-

Handwritten notes and signature in the top right corner.

μως έκρινε, απορριπτομένης ούτω ως άβασίμου τής υπό κρί-
σιν έφέσεως κατά τον περί τούτου έναντίον αύτης λόγον.-

Έπειδή ως προς τήν έπιβληθεΐσαν τή έναγούση από-
δειξιν τών (έκτός του περιστατικού τής συνομολογήσεως τής
συμβάσεως τής έργολαβίας ως και τής ύπ' αυτού τούτου έκτυ-
πώσεως τών υποτίτλων) θεμελιούντων τήν έν λόγω βάσιν περι-
στατικών, τό Δικαστήριον κρίνει ότι ή ένλόγω απόδειξις
έδεινά γίνη διά παντός αποδεικτικού μέσου και διά μαρ-
τύρων, έπιτρεπομένων διά τό κατά τήν κρίσιν του Δικαστη-
ρίου άνέφικτον τής κτήσεως έγγραφου αποδείξεως ως έκτης
φύσεως τών αποδεικτέων γεγονότων.-

Ταύτα δεχθεΐσα και ή έκκαλουμένη απόφασις όρθως
και νομίμως έκρινε, απορριπτομένης τής ένδίκου έφέσεως
κατά τον περί τούτου έναντίον αύτης λόγον.-

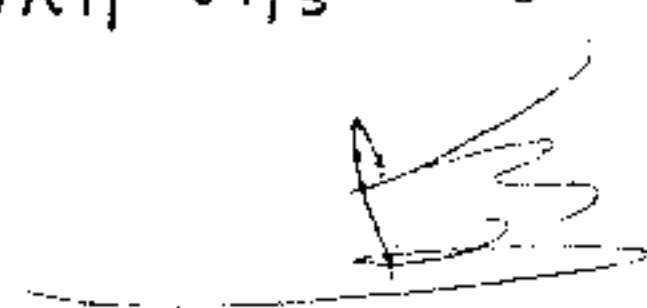
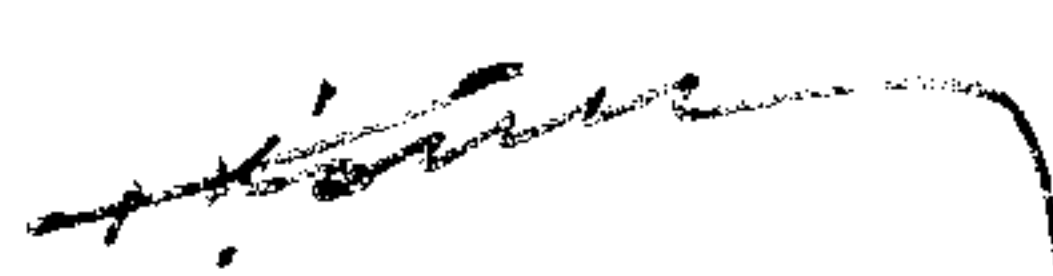
Έπειδή έκ τών ένόριων καταθέσεων τών έξετασθέν-
των ένώπιον του άρμοδίου Εισηγητου κατά τήν πρωτόδικον
συζήτησιν μαρτύρων τής αποδείξεως και άνταποδείξεως, αί-
τινες περιέχονται έντῆ ύπ' άμφοτέρων τών μερών έπικαλου-
μένη και προσαγομένη έν κεικρωμένω άντιγράφω ύπ' άριθ.
4366/1965 έκθέσεις του παρά τῷ Πρωτοδικείῳ 'Αθηνών Ειση-
γητου, έκτιμωμένων καθ' έκαστον και πρόσ άλλήλας, και
ένσυνδυσασμῶ και προς άπαντα τά ύπό τών διαδίκων έκατέρω-
θεν έπικαλούμενα και νομοτύπως άπαντα και άμα και έν νομί-
μω χαρτοσημάνσει προσαγόμενα έγγραφα, ή μνεία ένών τών
οποίων ως άνωτέρω είναι όλως ένδεικτική, άπεδείχθησαν τά
έξῆς περιστατικά: ότι τήν 24-11-1960 ή ένάγούσα, έχουσα
έν. 'Ελλάδι τήν έκμετάλλευσιν τής 'Αμερικανικῆς προελεύσεως
έγχρώμου κινηματογραφικῆς ταινίας υπό τον τίτλον "Δεσμῶ-
ται ήδονῆς", συνεφώνησε μετά του έναγομένου και παρέδω-
σεν εις αυτόν δύο άντίτυπα (κόπια) τής ταινίας ταύτης

Έθεωρήθη

διὰ τὴν ἐκτύπωσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστήριον τοῦ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑποτίτλων τῆς ταινίας ταύτης μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὰ ἀντιτύπα ταῦτα, καθ' ὅλα ἔτοιμα, μέχρι τὸ πολὺ τῆς 12ης μεσημβριῆς τῆς 28-11-60 ἡμέραν Δευτέραν, καθ' ἣν τὴν 2αν μετὰ μεσημβρίαν θὰ ἤρχιζε ἡ προβολὴ τῆς ταινίας ταύτης εἰς τοὺς κινηματογράφους τῶν Ἀθηνῶν Ἀττικόν, Ἑλληνίς καὶ Κυψελάκι, ὡς εἶχε προγραμματισθῆ καὶ διαφημισθῆ ἡ προβολὴ τῆς διὰ τῶν ἑφημερίδων, ὅτι ἡ ἐκτύπωσις τῶν ὑποτίτλων τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀντιτύπων τούτων ἐγένετο ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐναγομένου καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ἐνάγουσαν ἐγκαίρως, ἐνῶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν ὑποτίτλων τοῦ ἄλλου ἀντιτύπου τῆς ταινίας καθυστέρει, συνεπεὶ οὐλόγου κατόπιν παρακλήσεως τοῦ ἐναγομένου, ἐδόθησαν πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ τρεῖς τελευταῖαι πράξεις τῆς ταινίας (ἐπὶ συνόλου θώδεκα πράξεων αὐτῆς) εἰς τὸ ἐργαστήριον Καζάτση, ὁ ὁποῖος (Καζάτσης) ἐξέτελεσε τὴν ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου τῆς ταινίας ἐκτύπωσιν κανονικῶς, τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὑποτίτλων τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ ἀντιτύπου τούτου (ἦτοι τῶν ἄλλων ἐννέα πρώτων πράξεων) γενομένης εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐναγομένου. ὅτι κατὰ τὴν προβολὴν ἀμφατέρων τῶν ἀντιτύπων τῆς ταινίας ταύτης διεπιστώθη ὅτι ἡ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐναγομένου γενομένη ἐκτύπωσις τῶν ὑποτίτλων ἦτο ἐλαττωματικὴ, τὰ γράμματα ἐκινουῦντο τρέμοντα καὶ ἀκανονίστως, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἄλλα πρὸς τὰ κάτω καὶ ἄλλα τελείως ἐσβεσμένα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἀντιστοιχόν εἰκόνα τῆς ταινίας, εἰς τρόπον ὥστε, ἄλλην εἰκόνα ἔβλεπεν ὁ θεατῆς καὶ ἄλλο ἀνεγίνωσκε, ἐνπολλοῖς οὐσης ἀδυνατοῦ καὶ τῆς ἀναγνώσεως των. - Ὅτι ἡ πλημμελής αὕτη

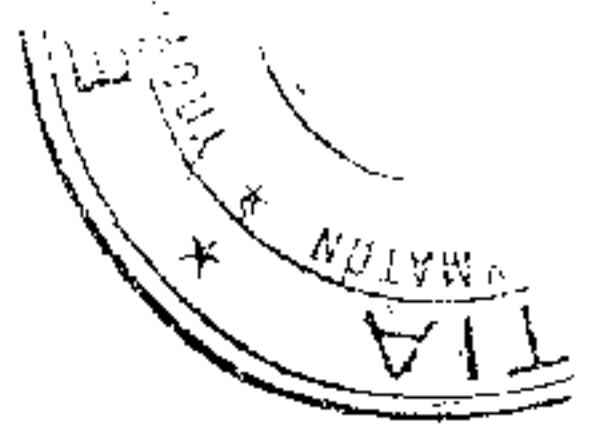
έκτυπώσεις τῶν ὑποτίτλων εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐναγομένου, ὀφείλεται εἰς κακὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανήματος ἐκτυπώσεως καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν κακῆς ποιότητος ὑλικῶν (κηροῦ καὶ ὀξέων) ἀκατάλληλων δι' ἔγχρωμον ταινίαν καθὼς καὶ εἰς τὴν μὴ παρακαλούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν τοῦ ἐργαστηρίου, ὥστε νὰ διαπιστωθῇ ἀμέσως ἡ κακὴ ἐκτύπωσις καὶ σταματήσῃ ἐγκαίρως πρὸ τῆς ὀλοκληρώσεώς της. ὅτι ἔνεκα τῶν ἐλαττωμάτων τούτων οἱ θεαταὶ κατὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας προέβαινον εἰς ἀποδοκίμασις καὶ διαμαρτυρίας καὶ ἄλλοι ἀπεχώρουν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ προβολὴ της, καὶ νὰ δυσφημηθῇ παρὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τῆς ταινίας καὶ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν της εἰς ἄλλας χώρας. ὅτι πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης εὐρεθεῖσα ἡ ἐνάγουσα προσέθεσε εἰς τὸ καλῶς ἐκτυπωθέν τμήμα τῆς ταινίας εἰς τὸ ἐργαστήριον Καζάτζη μὲ τὰς τρεῖς πράξεις τὰ κατ' ἐπιλογὴν καλύτερα σχετικῶς τμήματα τῶν δύο ἀντιτύπων, τῶν ἐκτυπωθέντων εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἐναγομένου συνθέσασα οὕτω ἓν ἀντίτυπον, ἐνῶ τὸ ἄλλο ἦτο ἀπολύτως ἀκατάλληλον καὶ τὸ ἠχρήστευσε, ζημιωθεῖσα ἐκ τῆς ἀχρηστεύσεώς του τὴν ἐκ δραχμῶν 39.646 ἀξίαν του, πλέον ἐξόδων ἀποστολῆς καὶ ἐκτελωνισμοῦ ἐκ δραχμῶν 12.715 ἦτοι ἐν συνόλῳ 52.361, ὅτι ἡ ἐνάγουσα ἐζήτησεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἓν Ἀμερικῆ παραγωγὸν τῆς ταινίας ἐταιρείαν τὴν ἀποστολὴν ἄλλου ἀντιτύπου της, τὸ ὁποῖον ὅμως ἦλθεν ἐνταῦθα μετὰ δέμημον καὶ πλέον, ἐνῶ ἐντῷ μεταξὺ ἡ ταινία εἶχε δυσφημηθῇ καὶ εἶχε παρέλθει καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς προβολῆς ταύτης, δι' ὃν λόγον αὕτη δὲν εἶχε ζήτησιν. ὅτι ἔνεκα τῶν ἐλαττωμάτων τούτων τῶν ἀντιτύπων τῆς ταινίας καὶ τῆς δυσφημῆσεώς της ἐματαιώθη ἡ προβολὴ της εἰς

Ἐθεωρήθη

τους εξής κινηματογράφους τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰς
τούς ὁποίους, βάσει προηγηθείσης συμφωνίας εἰχεπρογραμμα-
τισθῆ ἡ προβολή της, τῆς ἐναγούσης ἀπολεσάσης ἐκ τούτου
τά εξής κέρδη, τὰ ὁποῖα μετὰ πιθανότητος καί κατὰ τήν συ-
νήθη πορείαν τῶν πραγμάτων θά ἐπραγματοποιῆ εἰάν δέν ἐμε-
σολάβει ἡ καταστροφή τῶν ἀντιτύπων. Ἦτοι ἐκ τῆς μαραιω-
θείσης προβολῆς εἰς τόν κινηματογράφον Ρόδον ἐπί ἑπταήμε-
ρον κατὰ τό ὁποῖον θά ἐπραγματοποιούντο 4.000 εἰσιτήρια
τῶν 10 δραχμῶν, ἐζημιώθη ποσοστόν μισθώματος 35% ἤτοι 7500
δραχμάς, ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς προβολῆς εἰς τόν κινηματο-
γράφον Γρανάδα ἐπί τετραήμερον, κατὰ τό ὁποῖον θά ἐπραγ-
ματοποιούντο 4.000 εἰσιτήρια τῶν 7,50 δραχμῶν ἐζημιώθη πο-
σοστόν μισθώματος 35%, ἤτοι 5.900 δραχμάς ἐκ τῆς ματαιώσε-
ως τῆς προβολῆς εἰς τόν κινηματογράφον Ἀλάσκα ἐπί ἑπταή-
μερον, κατὰ τό ὁποῖον θά ἐπραγματοποιούντο 12.000 εἰσιτή-
ρια τῶν 6 δραχμῶν, ἐζημιώθη ποσοστόν μισθώματος 15% ἤτοι
δραχμάς 6.000, ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς προβολῆς εἰς τόν κινη-
ματογράφον ΑΒΑ Παλαιῦ Φαλήρου ἐπί τριήμερον, κατὰ τό ὁποῖ-
ον θά ἐπραγματοποιούντο 2.500 εἰσιτήρια τῶν 7,50 δραχμῶν,
ἐζημιώθη τό ποσοστόν μισθώματος 35%, ἤτοι δραχμάς 3.600
καί ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς προβολῆς εἰς τόν κινηματογράφον
Ἑσπερος Νικαίας ἐπί τριήμερον, κατὰ τό ὁποῖον θά ἐπραγμα-
τοποιούντο 3.000 εἰσιτήρια, ἐζημιώθη τό ποσοστόν μισθώμα-
τος 35% ἤτοι δραχμάς 4.400 καί ἐν γενικῷ συνόλω ἐκ τῆς ὡς
ἄνω κατηγορίας ἐζημιώθη 26.404 δραχμάς.-

Πρὸς τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνωτέρω στοιχείων ἀπε-
δείχθη ὅτι συνεπεία τῶν ἐλαττωμάτων τούτων τῶν ἀντιτύπων
τῆς ἐν λόγῳ ταινίας καί τῆς καταστροφῆς τοῦ ἑνός καί τῆς
δυσφημῆσεως αὐτῆς ἐματαιώθη ἡ προβολή της εἰς τούς κάτωθι

κινηματογράφους τῶν Ἐπαρχιῶν, σημειωθείσης τῆς ἐνα-
γούσης τῆς ἀμπεφωνημένου καὶ ἐκτῶν προτέρων καθωρισμένου
μίσθωμα τῆς ταινίας μετὰ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν κινηματο-
γράφων τούτων, ἦτοι Ἀμαλίας κινηματογράφος ΠΑΝΘΕΟΝ 1000
δραχμᾶς, Ἀνδραβίδα κινηματογράφος ΡΕΕ 600 δραχμᾶς, Βαρθο-
λομιό, κινηματογράφος Αἴγλη 800 δραχμᾶς, Βέλλο, κινημα-
τογράφος Ἀπόλλων 600 δραχμᾶς, Βραχάτι κινηματογράφος
Λαῖς 600 δραχμᾶς, Γαργαλιάνοι κινηματογράφος Σέσιλ 300
δραχμᾶς, Δερβένι κινηματογράφος ΕΛΙΤ 300 δραχμᾶς, Γύθειον
κινηματογράφος ΚΡΑΝΗ 1000 δραχμᾶς, Καλάμαι κινηματογρά-
φος Ἑσπερος 2500 δραχμᾶς, Κρανίδι, κινηματογράφος ΜΟΝ
ΣΙΝΕ 600 δραχμᾶς, Λεχαινά κινηματογράφος Αἴγλη δρχ. 600,
Μεγαλόπολις κινηματογράφος Κρυστάλ 700 δραχμᾶς, Μελιγαλά
κινηματογράφος ΡΕΕ 500 δραχμᾶς, Μεσσήνη κινηματογράφος Πάρι
700 δραχμᾶς, Ναύπλιον, κινηματογράφος ΤΡΙΑΝΟΝ δρχ. 900
Νεάπολις Βοιωτῶν κινηματογράφος Νεάπολις 800 δραχμᾶς, Πύλος
κινηματογράφος Ναυαρίνον 800 δραχμᾶς, Σπάρτη κινηματογράφος
Ἀττικόν 1500 δραχμᾶς, Τρίπολις Αὔρα 2000 δραχμᾶς, Φιλια-
τρά Ἀστέρια 800 δραχμᾶς, Αἴγινα Καποδίστριας 800 δραχμᾶς,
Αἰδηψός κινηματογράφος Ἀπόλλων 600 δραχμᾶς, Ἀλιβέρι
Ἀπόλλων 600 δραχμᾶς, Ἄνδρος Δημοτικόν 700 δραχμᾶς, Ἀργο-
στόλι Πινύξ 900 δραχμᾶς, Ζάννυθος Ἀεροπόλ 1000 δραχμᾶς,
Ἰθάκη Μορφωτικόν 600 δραχμᾶς, Ἰκαρία ΡΕΕ 600 δραχμᾶς,
Ἰστιαία Λίντο 700 δραχμᾶς, Κάλυμνος Σπλέντιτ 700 δραχμᾶς
Κάρυστος Ἀνεσις 600 δραχμᾶς, Κέρκυρα Ἐθνικόν 2.500
δραχμᾶς, Κύθηρα Πρόνοια 500 δραχμᾶς, Κῶς Ὀρφεύς 800 δραχ-
μᾶς, Λήμνος Ἐμποροῦλα 1000 δραχμᾶς, Ληξούριον Πάλλας 600
δραχμᾶς Μυτιούδι ΣΙΝΕ 800 δραχμᾶς, Μέθανα ΡΕΕ 600 δραχμᾶς

Ημ.

Ἐθεωρήθη

Μύκονος "Αρτεμις 600 δραχμές, Μυτιλήνη Σαπφώ 3.000 δραχ-
μές, Χωρία Μυτιλήνης 1000 δραχμές, Πόρος Διάνα 800 δραχμές
Σαλαμίς 'Αττικόν 800 δραχμές, Σάμος 'Ολύμπιον 1000 δραχμές
Σητεία Πρεθός 800 δραχμές, Σύρος Δίντο 1500 δραχμές, Χίος
Ρέξ 1500 δραχμές Ψαχνά Ρέξ 600 δραχμές Κ.Ε. Παλάσιας 800
δραχμές, Ναύσταθμος 700 δραχμές, "Αγιος Νικόλαος Ρέξ 1000
δραχμές, 'Αλικαρνασός Μίνα 800 δραχμές, 'Ιεράπετρα Ρέξ
800 δραχμές, Καστέλι 'Ηράκλειον 1000 δραχμές, Καστέλι Χανί-
ων 1000 δραχμές, Νεάπολις Κρήτης "εάπολις 800 δραχμές Ρέ-
θυμνον Καρτάλειον 1000 δραχμές, Ρόδος Τιτάνια 3000 δραχμές
'Αγυιά Λαρίσης 'Αστήρ 400 δραχμές, "Αγιοι Θεόδωροι Λούξ
500 δραχμές, "Αγιος Κωνσταντῖνος Ρέξ 500 δραχμές, 'Αγυιά
Βόλου Αὔρα 500 δραχμές 'Αγχιτάκος Ρέξ 700 δραχμές, 'Αλμυρίς
Κοσμικόν 600 δραχμές, 'Αμάρυνθος Ρέξ 500 δραχμές, 'Αμπελών
Ρέξ 500, Αμφίγλεια "Εσπερος 500 δραχμές, 'Αμφιλοχία Αὔρα 500
δραχμές, "Αμφισσα Κορδώνιον 700 δραχμές, "Αρτα Πάλλας 600
δραχμές, 'Αστακός Πάλλας 600 δραχμές 'Ασπρόπυργος 'Αττικόν
600 δραχμές, 'Αταλάντη "Αστρον 800 δραχμές, 'Αχαρναί Ρέξ
700 δραχμές, Βελεστῖνον Κρόνος 600 δραχμές, Δομοκός Στάρ
700 δραχμές, 'Ηγουμενίτσα Θύμις 800 δραχμές, Θῆβαι 'Ορφεύς
1500 δραχμές, 'Ιτέα Ρέξ 800 δραχμές, Καμμένα Βοῦρλα 'Αττι-
κόν 1000 δραχμές, Καρπενῆσι ΑΛΕΕ 600 δραχμές, Καμμένα Βοῦρλα
'Αττικόν 1000, δραχμές, Καρπενῆσι ΔΛΕΕ 600 δραχμές, Κηφισοχώ-
ρι Στάρ 900 δραχμές, Κορωπί Νίκη 800 δραχμές, Λιβανάτες Κινη-
ματογράφος Λιβανάτες 600 δραχμές, Μακρακώμη Πάλλας 600 δραχμές
Μαλεσίνα Μαριάνα 600 δραχμές, Μάνορα 'Ελευσῖνος "Αστρον 600
δραχμές, Μπογιατί Κασταλία 600 δραχμές, Πλατυνιαμπος Πανδραμα
600 δραχμές, Μαρκοπούλον "Αρτεμις 800 δραχμές Μεγάλο Πεῦκο
Φαντασία 700 δραχμές, Μέγαρο 'Ορφεύς 1000 δραχμές, Μεσολόγγι

Ζαβέρδειον 1000 δραχμάς, Μώλος Ρέξ 600 δραχμάς, Ναύπακ
"Εσπερος 600 δραχμάς, Ν.Μάικρη Βικτωρία 600 δραχμάς, Πα
νία κινηματογράφος Παλιανία 800 δραχμάς Πετρομαγουλα, 'Α
μας 1500 δραχμάς, Ραφίνα 'Ακτιή 800 δραχμάς, Πρέβεζα 'Α
ον 1500 δραχμάς και Στυλίσ κινηματογράφος Αίγλη 600 δρα
μάς της έναγούσης ζητηθείσης ούτω έν συνόλω έκ της μή
προβολής της ταινίας είς τους έπαρχιακούς κινηματογράφο
τό ποσό των 86.900 δραχμών και έν γενικῶ συνόλω έκ τῶν
ῶς άνω αίτηῶν (έζημιώθη) 165.665 δραχμάς (52361 / 26.404 /
86.900 = 165.665) καθό ποσό δέον, ὅπως γίνη δεκτή και
ούσιαν ή υπό κρίσιν άγωγή περί άπαιτήσεως.-

Πάντα τά ὡς άνωτέρω περιστατικά ίκανῶς προκύπτουν
έκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων της έναγούσης Διονυσίου
Στερούλια, Κων.Σηλάβου και Κων.Μαρτάρι, προσώπων φερο
μένων ὡς έχόντων σαφή τῶν πραγμάτων αντίληψιν καθ' ὃ τυγ
νόντων ὑπαλλήλων της έναγούσης κατά τό επίδικον χρονικόν δε
στημα δέν δύνανται νά θεωρηθῶσι ὡς άναιρούμεναι έκ τῶν κ
θέσεων τῶν μαρτύρων τοῦ έναγομένου Νικ.Γεωργοπούλου και
'Ερωτοκρίτου Χαραλάμπους προσώπων παρ' ὧν έπεβλήθη συντη
ρητική κατάσχεσις και βάρος της έναγούσης ὡς τρίτης καθ'
ὀφειλετρίας τοῦ έναγομένου, πρὸς έξασφάλισιν άπαιτήσεως
των κατά τοῦ τελευταίου τούτου, άπορρεούσης έκ μισθῶν τῶ
έν ὄφει τοῦ ὅτι αὐτοί έλέγχονται έν πολλοῖς ὡς άόριστοι, δ
θέντος ὅτι οἱ έν λόγω μάρτυρες άναφερόμενοι κυρῶς είς
γενικότητες περί τῶν συνθηκῶν εργασίας τοῦ έναγομένου φέ
ρονται μή γνωρίζοντες πρὸς τοῖς άλλοις ὁκτό τμήμα της
δευτέρας κόπιας τό ὁποῖον έξετυπώθη είς άλλο εργαστήριον,
ὡς και περί τοῦ εάν ή έν τη άγωγή, άναφερομένη ταινία προ
βλήθη ή μή είς έτέρους έντός τῶν 'Αθηνῶν κινηματογράφους
και τινος τούτων (βλ. και λογαριασμόν από 26-11-1960 έκτε

το διακετέλα
καὶ γὰρ

Γεωργίου

θεωρήθη

λωνιστικού γραφείου Κ. Πανάγοπούλου, αποδεικτικά ΙΚΑ, τελωνείου 'Αθηνών, αντίγραφα γραμματίων, εισπράξεως έμπορικής Τραπεζης 'Αθηνών, φύλλα ήμερησίων έφημερίδων "Βήμα" "Νέα" ("Εστία").-

Κατ' ακολουθίαν τών άνωτέρω ταύτα δεχθεΐσα και ή έκκαλουμένη απόφασις και τοΐς λόγοις τούτοις κρίνασα ώς έν μέρει δεκτή τήν υπό κρίσιν άγωγήν διά τό ρηθέν ποσόν τών δρχ. 165.665 όρθώς και νομίμως έκρινε απορριπτομένης τής ένδίκου έφέσεως κατά τούς περί τούτου έναντίους αύτής λόγους, ώς και ειδικώτερον κατά τόν λόγον ότι δεχθεΐσα αύτη τά ώς άνωτέρω δεχθέντα περιστατικά, έδέχθη γεγονότα αποδειγμένα άπερ αντιφάσκουσι είς τά διδάγματα τής πέβρας και τά τοΐς πάσι γνωστά, ώς και ότι ή ύπαιτίότης τής έναγομένης έθεμελιώθη επί περιστατικών, άπερ δεν ισχυρίσθη αύτη και έφ'ών κατά συνέπειαν δεν έτάχθη θέμα αποδείξεως. Έν όφει δέ τής έπαρκείας τών ώς άνωτέρω αποδείξεων τής έντεϋθεν δυνατότητος του Δικαστηρίου όπως μορφώση κρίσιν επί τών ταχθέντων θεμάτων αποδείξεων, πρόδηλον είναι ότι δεν συντρέχει περίπτωσις, όπως διαταχθῆ ή επ' άκροατηρίω εξέτασις τών εξέτασθέντων μαρτύρων ώς και τών διαδίκων επί τῷ τέλει τής διασαφήσεως τών καταθέσεων αύτῶν και τής παροχής διευκρινίσεων απορριπτομένου ούτω του περί τοιαύτης εξέτάσεως αίτήματος του έναγομένου.-

Έπειδή ο διά τών προτάσεων του εκκαλουντος- έναγομένου διατυπούμενος ώς πρόσθετος λόγος έφέσεως ότι έσφαλλεν ή εκκαλουμένη απόφασις απορρίψασα ώς ούσία άβάσιμον τόν πρωτόδικως προβληθέντα ισχυρισμόν του περί συνυπαιτιότητος τής έφειβλήτου έναγούσης κατά τό άρθρον 300 Α.Κ. έντῆ έπειτά-

σει τῆς ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένου ἀδικήματος ἐπελθού-
σης αὐτῇ ζημίας, ἀπορριπτέος ἐστὶ καθ' ὅ μὴ διατυπούμενος
δι' ἰδίου δικογράφου (ὡς θὰ ἔδει)-λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι
δὲν διατυπῶνται οὗτος διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐνδίκου ἐφέ-
σεως- ἀλλὰ διατυπούμενος διὰ τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν κατ' ἐ-
φεσιν συζήτησιν ὑπεβληθεισῶν προτάσεών της.-

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Δικάζον ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων.-

Δέχεται τύποις τὴν ὑπὸ κρίσιν ἐφεσιν.-

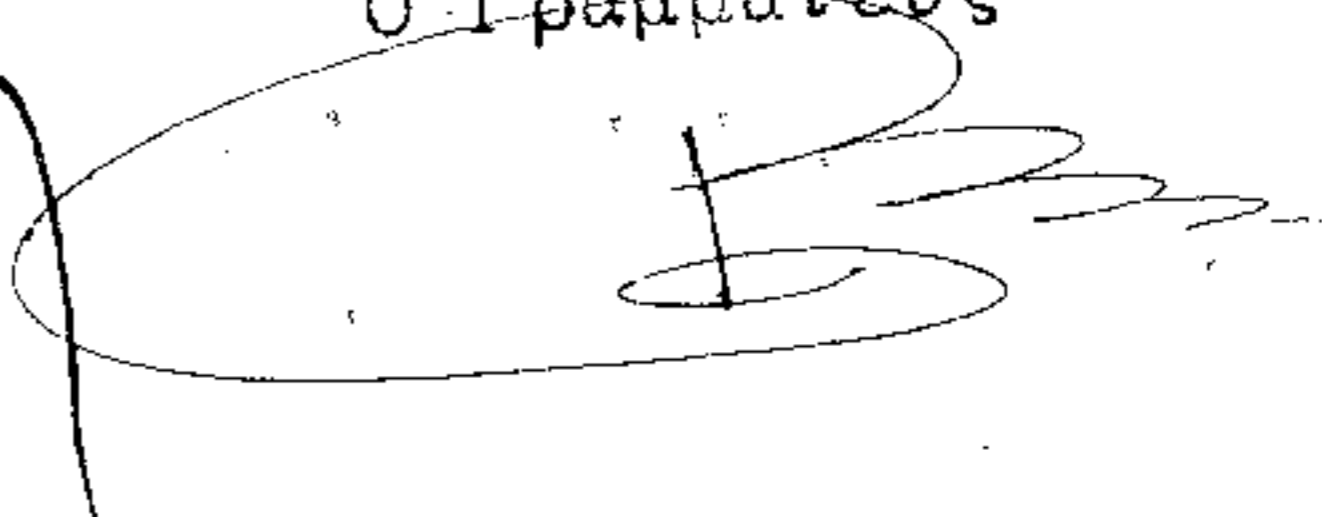
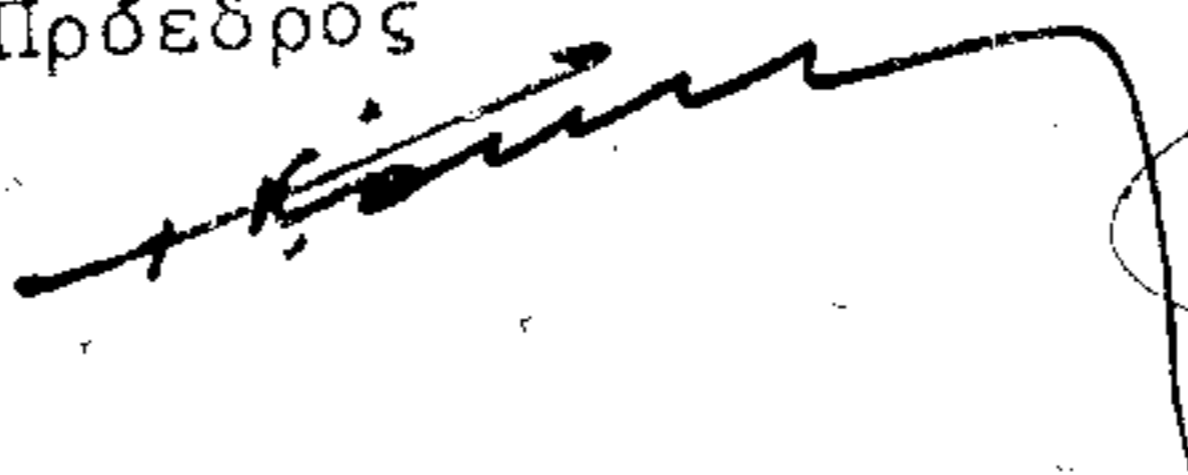
Ἀπορρίπτει ταύτην οὐσίαν

καὶ καταδικάζει τὸν ἐκκαλοῦντα εἰς τὴν δικαστικὴν
δαπάνην τῆς ἐκκαλοῦσης ἐν δραχμῶν (2.500) δύο χιλιάδων πεντα-
κοσίων.-

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφάσισθη ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1969.-

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐθεωρήθη
ὁ

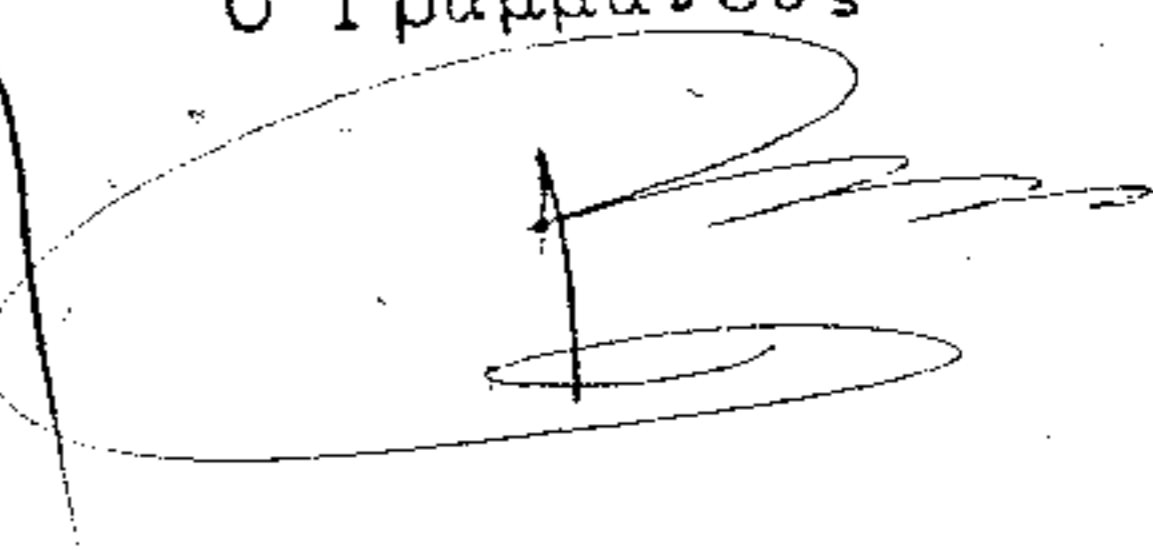
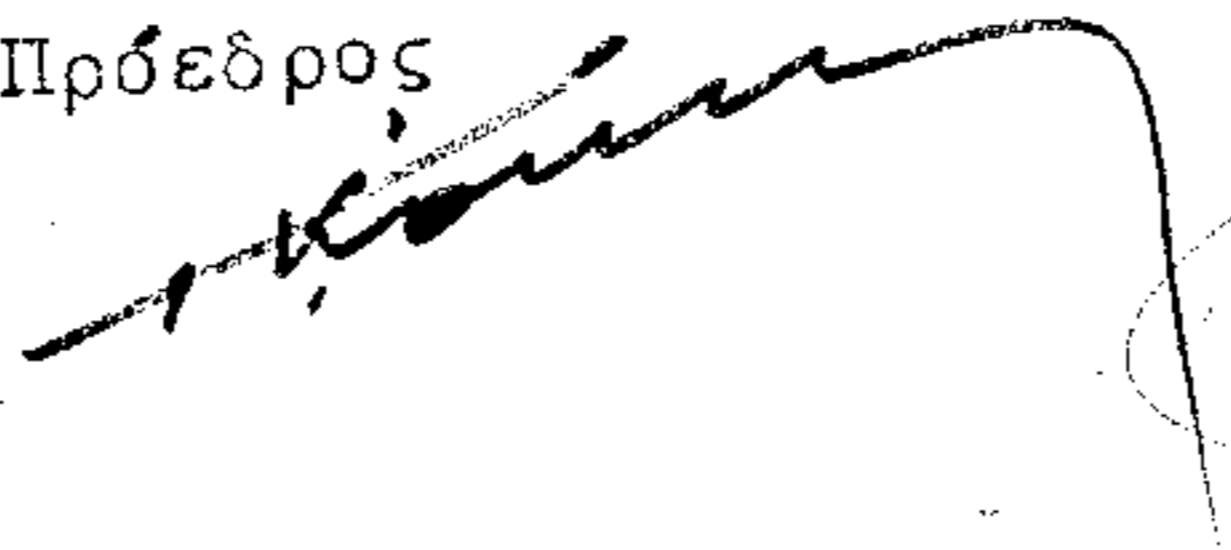
Εἰσηγητὴς

Ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι ἐκτάκτως τῇ 19 Μαΐου 1969.-

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

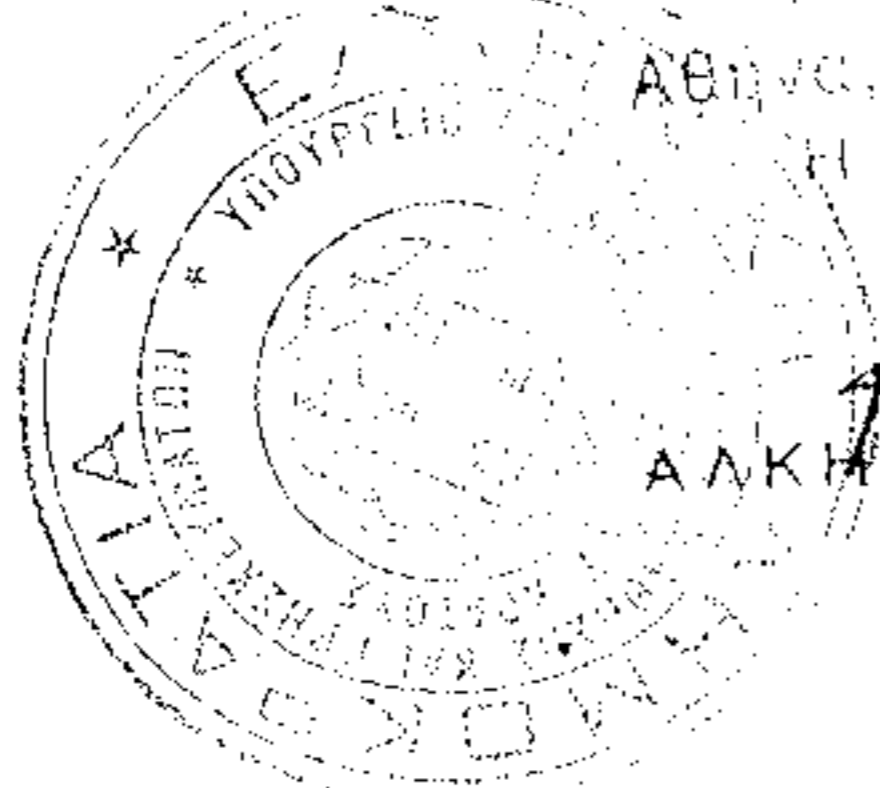
ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ακριβὲς ἀντίγραφο

ἐφεσεως η 944.22.1...

Ἀθῆναι 28/11/2014

ἠ υπεύθυνος

ΑΛΚΗΣΤΗ ΜΟΡΝΤΟ

τοιούτων ως αγροτικός κληρικός διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 199/1936 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως Παραμυθιάς εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐν τῷ μεταξύ θανόντος πατρὸς τῆς ἐναγούσης καὶ ὅτι οὕτω ἐγένετο αὕτη κυρία τούτου κατὰ τὸ 1/4 ἐξ ἀδαιρέτου κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ 3/4 οἱ λοιποὶ τρεῖς ἀδελφοὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936», χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο (ἐφετεῖον) ἐν τῇ προσβαλλομένη ἀποφάσει τοῦ ὅτι διὰ τὴν κτῆσιν ταύτην τῆς κυριότητος τῆς ἐναγούσης ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου συνέτρεξαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτο (1936) καὶ αἱ ἐν ταῖς προμνησθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. 1722/1939 ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις (ἐκδοσις παραχωρητηρίου καὶ μεταγραφή τούτου ἢ ἐκδοσις τῆς ὡς εἴρηται ἀποφάσεως περὶ κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς καὶ δημοσίευσίς ταύτης ὡς καὶ ἐγγραφῆς τῶν δικαιούχων εἰς τὸ κυρωθὲν κτηματολόγιον ἢ ἐπικύρωσις τῆς ὀριστικῆς διανομῆς διὰ τῶν νόμων 4857/1930 καὶ 5496/1932 ἄλλως διὰ τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως καὶ ἐγγραφῆς τῶν δικαιούχων εἰς τὸ κυρωθὲν κτηματολόγιον) ὅποτε καὶ μόνον θὰ μετεβιβάζετο ἡ κυριότης τοῦ ἐπιδίκου εἰς τὴν ἐνάγουσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936. Τὸ ὡς ἄνω περιστατικὸν ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐνάγουσα ἀπέκτησε τὴν κυριότητα τοῦ ἐπιδίκου, ὅπερ κατὰ τὰ προεκτεθέντα ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἐπαρκῶν αἰτιολογιῶν καὶ ὅπερ ἀμφισβητεῖ αὕτη, ἀσκεῖ οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐφετεῖον ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἐστήριξε τὴν κρίσιν τοῦ ὅτι ἡ ἐνάγουσα ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα (ἀπὸ τοῦ 1936) ἠδράνησε καὶ δὲν ἤσκησε τὴν ὑπὸ κρίσιν διεκδικητικὴν ἀγωγὴν, ἂν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι βάσιμον καὶ ἀντιθέτως εἶναι ἀληθὲς τὸ ὑπὸ ταύτης διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου καὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς πρωτοδίκους προτάσεις τῆς προβαλλόμενον ὅτι ἀπέκτησε τὴν κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κατὰ τὸ ἔτος 1965 δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 349837/1965 παραχωρητηρίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς μεταγραφῆς τούτου, τότε δὲν συντρέχει ἐν προκειμένῳ ἢ ὡς εἴρηται προϋποθέσεις τῆς ἀδρανεῖας, ἐφ' ὅσον πρὸ τοῦ χρόνου τούτου (1965) ἡ ἐνάγουσα δὲν ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ τὸ ἐπιδίκον, κατὰ τὰ ἐν τῇ προσβαλλομένη δὲ ἀποφάσει διαλαμβανόμενα ἢ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή ἠσκήθη κατὰ Ἰανουάριον 1966 καὶ αἱ δενδροφυτεύσεις, ἐπισκευαὶ οἰκίας κλπ. ἐγένοντο πρὸ τοῦ ἔτους 1965. Οὕτως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐστέρησεν ἑαυτὴν νομίμου βάσεως καταστήσασα διὰ τῶν ὑπ' αὐτῆς γενομένων ὡς ἄνω ἀορίστως δεκτῶν περιστατικῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς κυριότητος τῆς ἐναγούσης ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀνέφικτον τὸν ἔλεγχον τῆς ὀρθῆς ἢ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν προδιαληφθεισῶν διατάξεων καὶ εἶναι ἀναιρετέα κατὰ τὸ ἄρθρ.

577 § 19 ΚΠολΔ καὶ τὸν βάσιμον περὶ τούτου λόγον ἀναιρέσεως. — (Ἀναιρεῖται ἢ Ἐφ. Ἰω. 13/1969).

Ἄριθ. 443/1971 Τμ. Γ'

Προεδρεύων ὁ κ. Κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ ἀρεοπαγίτης
Εἰσηγητὴς ὁ κ. Χ. ΚΑΘΑΡΕΙΟΣ ἀρεοπαγίτης
Δικηγόροι οἱ κ.κ. Β. Ρετζεπέρης πάρεδρος ΝΣΚ
Κ. Στεργιόπουλος, Η. Παρασκευᾶς

Δημόσιον. — ἀπαγορεύσεις λήψεως προσωρινῶν μέτρων νομῆς κατὰ Δημοσίου κατ' ἄρθρ. 18 ν.δ. 22.4/16.5.1926. — κατάργησις ἢ μὴ μετὰ ΚΠολΔ παραπομπὴ ζητήματος εἰς Ὀλομέλειαν.

Ἐπειδὴ τὸ διὰ τοῦ μοναδικοῦ λόγου ἀναιρέσεως ἀγόμενον πρὸς ἐξέτασιν νομικὸν ζήτημα, περὶ τοῦ κατὰ πόσον διὰ τῶν ἄρθρων 1 ἐδ. ε' 4 καὶ 39 ΕἰσΝΚΠολΔ κατηργήθη ἢ οὐ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ ν.δ. τῆς 22.4/16.5.1926 παρασχεθὲν τῷ Δημοσίῳ προνόμιον, περὶ ἀπαγορεύσεως λήψεως κατ' αὐτοῦ, ἢ τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐπιχειρούντων πράξεις διακατοχῆς, ἀγωγῶν περὶ λήψεως προσωρινῶν μέτρων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΠολΔ (16.9.1968) εἶναι τοιοῦτο γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 108/1971 ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ δικαστηρίου τούτου⁽¹⁾. Διὸ δέον συνωδᾶ τῷ ἄρθρ. 581 § 2 ἐδ. β' τοῦ ΚΠολΔ ὅπως παραπεμφθῆ οὗτος πρὸς λύσιν εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἄριθ. 444/1971 Τμ. Γ'

Προεδρεύων ὁ κ. Κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ ἀρεοπαγίτης
Εἰσηγητὴς ὁ κ. Χ. ΚΑΘΑΡΕΙΟΣ ἀρεοπαγίτης
Δικηγόροι οἱ κ.κ. Α. Χρήστου, Χ. Παγουλάτος

Μίσθωσις ἔργου. — ἐργοδότης χορηγῆσας κυρίαν ὕλην εἰς ἐργολάβον. — οὐσιώδη ἐλαττώματα κατασκευασθέντος ἔργου. — δικαιώματα ἐργοδότη. — ὑπαιτίοι ἐλλείψεις. — εὐθύνη ἐργολάβου εἰς ἀποζημίωσιν κατ' ἄρθρ. 914 ΑΚ. — συρροή ἀξιώσεων ἐργοδέτου. — συμβατικὸν πταῖσμα συμπίπτου μετὰ τῆς ἀδικοπραξίας. — πῶς κρίνεται ἢ ἐκ ταύτης εὐθύνη.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄρθρων 689 καὶ 690 Α.Κ. σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ ἐργοδότης, ὁ χορηγῆσας τὴν κυρίαν ὕλην πρὸς τὸν ἐργολάβον δικαιούται, ἐὰν τὸ ἐκτελεσθὲν ἔργον ἔχη οὐσιώδη ἐλαττώματα καθιστῶντα αὐτὸ ἀχρηστον, ἢ στερῆται τοῦτο τῶν ὑποσχεθεισῶν ἰδιότητων, ἐκτὸς ἄλλων δικαιωμάτων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἄρθρα 687, 688 καὶ 689 § 2, ἐὰν αἱ ἐλλείψεις προεκλήθησαν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐργολάβου νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τὸν νόμον ζημιώσας ἄλλον ὑπαιτίως ὑποχρεοῦται, κατὰ τὸ ἄρθρ. 914 Α.Κ., εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐντεῦθεν ἐπεταί ὅτι ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς ἐργολάβος, εἰς ὃν ἐχορηγήθη τὸ κύριον ὑλικόν, ὑπέχει, ἐκ τῶν ἄνωτέρω διατάξεων,

(1) Ἀνωτ. σ. 601

εὐθύνην ἀποζημιώσεως, ἐὰν ἐκ πταίσματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, προξενήσῃ ζημίαν εἰς τὸν ἐργοδότην. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἐργοδότης κέκτηται συρροὴν ἀξιώσεων, ὅταν ἡ ἀποτελοῦσα τὴν ἀθέτησιν τῆς συμβατικῆς ὑποσχέσεως, ἐξ ἧς ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ὠρισμένην συμπεριφορὰν, ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς ὁποίας ἐπῆλθεν ἡ ζημία, θὰ ἦτο παράνομος, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ δικαίου ἐπιβαλλόμενον γενικὸν καθῆκον τοῦ μὴ ζημιοῦν ἄλλον αὐθαίρετως, ἡ παράβασις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ ἀδικοπραξίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅταν ἡ πράξις (ἐξ ἧς ἡ ζημία) δὲν θὰ ἦτο παράνομος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ συμβατικὴ σχέση. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην θεμελιούται μὲν ἡ καὶ ἐξ ἀδικοπραξίας ἀγωγή, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἐκ ταύτης ἐπῆλθεν ἡ ζημία εἰς τὸν δικαιούχον (Α.Π. 718/1970) ⁽¹⁾, ἀλλ' ἐὰν τὸ συμβατικὸν πταῖσμα συμπίπτῃ μὲ τὸ τῆς ἀδικοπραξίας, τότε καὶ ἡ ἐξ ἀδικοπραξίας εὐθύνη θὰ κριθῆ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν εἰδικῶν συμβατικῶν διατάξεων καὶ οὐχὶ τῶν γενικῶν περὶ ἀδικοπραξιῶν τοιούτων ⁽²⁾.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, τὸ δικάσαν ἐφετεῖον, ἐνῶ διὰ τῆς τρίτης αἰτιολογίας τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως δέχεται ὅτι «ἐκ τῶν παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπικαλουμένων καὶ προσαγομένων ἐν κεκρωμένοις ἀντιγράφοις ὑπ' ἀριθ. 8706/1962 καὶ 16899/1963 ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἐπικυρωθεῖσων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 451/1964 ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου προκύπτει ὅτι κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν τῆς ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἐγερθείσης ἀπὸ 2.11.1961 ἀγωγῆς τοῦ ἐναγομένου Μ.Σ.** περὶ καταβολῆς αὐτῶ... ὑπολοίπου ἐργολαβικοῦ τιμήματος, ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελέσεως τοῦ ἀνατεθέντος ἔργου ἐκτυπώσεως ὑποτίτλων, ἡ ἀνωτέρω ἐναγομένη, ἥδη ἐνάγουσα, προέβαλεν ἀνταγωγικῶς τὸ ἴδιον ἀκριβῶς αἴτημα ἀποζημιώσεως αὐτῆς ἐκ κακῆς (ἐλαττωματικῆς) καὶ κατὰ παράβασιν τῶν συμβατικῶν συνομολογηθέντων, ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, παρὰ τοῦ ὡς ἄνω ἐνάγοντος, προελθούσης ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν (ἐξ ὧν φέρεται προελθοῦσα ἡ ζημία, ἧς ἡ ἀποκατάστασις διώκεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς), ἧτις ἀνταγωγή, διὰ ποσὸν δρχ. 203.018, θεμελιουμένη ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 690 Α.Κ. καὶ βάσιν ἔχουσα τὴν σύμβασιν, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων ὡς παραγεγραμμένη κατὰ τὸ ἀρθρ. 693 Α.Κ.». Περαιτέρω δὲ ὅτι ἡ κρινομένη ἀγωγή εἶναι τοιαύτη ἐξ ἀδικήματος, διότι, ὡς δέχεται, ζητεῖται

ἀποζημίωσις ἐπίσης δρχ. 203.018, νομιμότηκως ἀπὸ τῆς 28.2.1962, καθόσον κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ὑποτίτλων τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας «δεσμῶται ἡδονῆς» ὧν τὴν ἐκτέλεσιν ἀντὶ ἀμοιβῆς ἀνέλαβεν ὁ ἐναγόμενος, ἐξ ἀμελείας τοῦ ὁποίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προστηθέντων ἐργατοτεχνιτῶν, τῆς μὴ παρακολουθήσεως καὶ τῆς χρησιμοποίησεως ἀκαταλλήλων μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν, ἔλαβε χώραν ἐλαττωματικὴ κατασκευὴ, ἐξ ἧς ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑποτίτλων ὑπὸ τῶν θεατῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐματαιώθη ἡ προγραμματισθεῖσα προβολὴ ταύτης εἰς τοὺς διαφόρους κινηματογράφους. Ἐν τούτοις ἀπορρίπτει τὴν προβληθεῖσαν ἐνστάσιν δεδικασμένου τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς τελεσιδικου ἀπορρίψεως τῆς ὡς εἴρηται ὁμοίας ἀνταγωγῆς, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι, ἡ ἐξ ἀδικήματος βάσις τῆς ἀνταγωγῆς ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν μνημονευθεῖσων ἀποφάσεων ὡς ἀόριστος καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑφίσταται δεδικασμένον. Οὕτως ὅμως ἀποφηνάμενον, δίχως νὰ καθορίσῃ ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τοῦ πταίσματος τοῦ ἐναγομένου—ἀναιρεσειόντος, ἅτινα, πέραν τῶν ἀντισυμβατικῶν τοιούτων συνθέτουσι τὴν ἐπιβαλλομένην παρανομίαν καὶ ἐδραιώουσιν οὕτω τὴν ἐκ τοῦ ἀδικήματος (ἐξωσυμβατικῆς εὐθύνης) αὐτοτελεῆ ἀγωγήν, περιέλαβεν αἰτιολογίας ἀνεπαρκεῖς ἐπὶ θέματος ἀσκοῦντος οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης, δι' ὃ καὶ κατέστησεν ἀναιρετέαν τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασίν του, κατὰ τὸ ἀρθρ. 577 ἐδ. 19 τοῦ ΚΠολΔ καὶ τὸν βᾶσιμον περὶ τούτου ὅσον λόγον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως. — (Ἀναιρεῖται ἡ Ἐφ. Ἀθ. 1162/1969).

Ἀριθ. 445/1971 Τμ. Γ' ⁽¹⁾

Προεδρεύων ὁ κ. Κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ ἀρεοπαγίτης
Εἰσηγητὴς ὁ κ. Ι. ΜΑΡΙΝΑΚΟΣ ἀρεοπαγίτης
Δικηγόροι οἱ κ.κ. Π. Δημάκος, Λ. Πιτσίκας

Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ πρώην Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. — ἀπονομή συντάξεων. — ὅροι καὶ προϋποθέσεις. — τρόπος ὑπολογισμοῦ. — ἐπαγωγὴ ὄρκου. — προϋποθέσεις ἐπιβολῆς κατ' ἀρθρ. 438 § 2 ΚΠολΔ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 438 § 2 ΚΠολΔ ἔχον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγήν του ἐκκρεμῶν δικῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 21 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ νόμου αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει τὸν ἐπαχθέντα ὄρκον μόνον ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις. «Ὅθεν, ἐφ' ὅσον τὸ δικάσαν πρωτοδικεῖον ἔκρινεν ἐπαρκεῖς τὰς ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐπικληθείσας καὶ προσαχθείσας ἀποδείξεις ἐπὶ

(1) Ἀνωτ. σ. 303.

(2) Σαφῆς διαχωρισμὸς μεταξύ τῆς συμβατικῆς καὶ τῆς ἐξωσυμβατικῆς εὐθύνης (ἀδικοπραξίας) προκειμένης συρροῆς ἀξιώσεων.

(1) Ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἀναιρετικὴν Β' τμ. Α.Π. 786/1970 ἀνωτ. σ. 345 πρὸς ἣν συμφωνεῖ ἐπὶ τοῦ νομικοῦ ζητήματος ἐξετάζουσα τὴν οὐσίαν καθ' ἣν ἐρευνᾶται τὸ ἄνω ζήτημα ὄρκου.

ται εις μὲν τὸ ἄρθρ. 1929 ὅτι οἱ ἀξιωματικῶν προσωπικῶν ἐπι τρεῖς χειρῶν πεδίου εὐδοκίμως, τοποποίησιν παρὰ τοῦ δύναμει τῆς ὁποίας ἐγκύρως τοπογραφικῶς νὰ ὑπογράψωσι καὶ σχεδιαγράμματα, ὅτι ἀξιωματικοὶ τοῦ τικῶν χαρτογράφων, ρεσία κατὰ τὴν ἔναρ- ντος καὶ προερχόμενοι δων ἢ μὴ προερχόμε- νίμου ὄπλου καὶ ἔχον- αὕτη περιπτώσει τρεῖς σίας πεδίου καὶ εὐνοϊ- κητοῦ τῆς Γ.Υ.Σ., δύ- ῶσιν εἰς τὸ μόνιμον κόν. Ἐξ ἀπασῶν τῶν τάξεων σαφῶς συνά- γνῶρισιν ὡς συνταξι- οὗ τῆς συστάσεως τοῦ χανικῶν καὶ Ἐργολη- ῶν χρόνου ὑπὸ μετό- ξιωματικῶν τοῦ μονί- ρσωπικοῦ τῆς Γεωγρα- ρατοῦ, μὴ ἀσκήσαντας οπογράφου, δὲν ἀπαι- ν οὔτοι εἰς ἐπαγγελμα- ιον Ἐπιτροπῆς ὀριζο- ῆτου τοῦ Ε. Μ. Πολυ- ούτου τιθεμένου μόνον εἰς τὸ μόνιμον τεχνι- αὐτῆς ὑπηρεσίας συνα- ῆς ἀνωτέρω ἐντὸς εἰσα- περιόδου τοῦ ἄρθρ. 3 α δὲν ἀναφέρεται καὶ εἰς τοῦ ἐπιστημονικοῦ προ- ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὁ νομο- γμένην τὴν ἐπιστημονι- τικὴν αὐτῶν ἐπάρκειαν, ὁ προλαβόντος ν. 4325/ τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν αὐτῶν τὴν τοιαύτην πρόσλη- τὸπιν διαγωνισμοῦ, ἔκρι- τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς ρικιμασίαν, ἀφοῦ μάλιστα μένη εἰς αὐτοὺς ὑφ' ὠρι- ς ἢ ἐκτέλεσις καὶ ἄλλων ἰας των, τοπογραφικῶν ογραφή των περὶ αὐτῶν γραμμάτων. Ὅθεν ἢ ἐπὶ ζητήματος, εἰς ὃ περιο- τῶν Β' καὶ Γ' τμημάτων ἰα, δέον ὅπως ἐπιλυθῆ τοῦ Β' τμήματος, ὅπερ καὶ δικαστικὴν δαπάνην τῶν συζητήσεων.

Διὰ ταῦτα

Αἶρον τὴν μεταξὺ τῶν Β' καὶ Γ' τμημάτων τοῦ δικαστηρίου τούτου ἀναφεῖσαν διαφωνίαν.

Ἀποφαίνεται ὅτι διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συνταξίμου ὑπηρεσίας τοῦ πρὸ τῆς συστά- σεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων χρόνου ὑπὸ μετόχων αὐτοῦ πρῶην ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τῆς Γεω- γραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ, μὴ ἀσκήσαν- τας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοπογράφου, δὲν ἀπαι- τεῖται νὰ ὑποβληθῶσιν οὔτοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 περ. γ' ν. 4663/1930) προβλεπο- μένας ἐπαγγελματικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον Ἐπι- τροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Ἀριθ. 967/1973 Ὁλομ. (1)

Πρόεδρος ὁ κ. Α. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ
Εἰσηγητὴς ὁ κ. Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ἄρεοπαγίτης
Δικηγόροι οἱ κ.κ. Ἡ. Παρασκευᾶς, Χ. Παγουλάτος
Ἀποζημίωσις δι' ὑπαίτιον παράβασιν συμβά- σεως. — συρροή καὶ ἀξιώσεως ἐξ ἀδικοπραξίας ἐφ' ὅσον αὐτὴ καὶ ἀνευ τῆς συμβατικῆς σχέσεως θὰ ἦτο παράνομος ὑπὸ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρ. 914 ΑΚ. — **δεδικασμένον** ἐξ ἀποφάσεως ἀπορριψάσης λόγω παραγραφῆς τὴν μίαν τῶν σχετικῶν ἀγω- γῶν. — δὲν ἰσχύει διὰ τὴν ἑτέραν.

Ἐπειδὴ ὑπαίτιος ζημιογόνος πράξις ἢ παράλειψις δι' ἧς παραβιάζεται σύμβασις, δύναται πέραν τῆς ἐκ τῆς συμβάσεως ἀξιώ- σεως νὰ ἐπιστηρίξη καὶ τοιαύτην ἐξ ἀδικο- πραξίας, ἐὰν καὶ ἀνευ τῆς συμβατικῆς σχέ- σεως διαπραττομένη θὰ ἦτο παράνομος ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ δικαίου, κατ' ἄρθρ. 914 ΑΚ. ἐπιβαλλόμενον γενικὸν καθήκον τοῦ ὑπαίτιως μὴ ζημιοῦν ἄλλον, μὴ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο ἄλλου τινὸς στοιχείου. Ὅθεν ἢ ἀνακύψασα διαφωνία ἐκ τοῦ ὅτι, δεχθέντος τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἀναιρεσιβλη- θείσης ὑπ' ἀριθ. 1162/1969 ἀποφάσεώς του ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως ἐξ ἀδικοπραξίας, συνι- σταμένης εἰς τὴν καταστροφὴν δύο ἀντιτύπων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ὀφειλομένην εἰς βαρεῖαν ἀμέλειαν τοῦ ἐναγομένου, ἐπιδειχθεῖ- σαν κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ὑποτίτλων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἣν οὔτος εἶχε ἀναλάβει διὰ συμ- βάσεως ἐπ' ἀμοιβῆ, καὶ ἀπορρίψαντος τὴν ἔνστασιν περὶ δεδικασμένου ἐκ προγενεστέ- ρας ἀποφάσεώς του, ἀπορριψάσης ὡς παρα- γεγραμμένην τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως στηρι- ζομένην καὶ τὴν αὐτὴν ἀποζημίωσιν διώ- κουσαν προγενεστέραν ἀγωγὴν τῆς αὐτῆς ἐναγούσης, τὸ μὲν ἀναιρετικὸν τμῆμα ἀνῆλε τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν, ὡς ὑπὸ ἀνεπαρκεῖς αἰτιολογίας ἀπορρίψασαν τὴν περὶ δεδικα-

(1) Τὸ σημαντικὸν ζήτημα τῆς ἀποφάσεως ταύ- της πραγματεύεται διεξοδικῶς καὶ δι' εὐρείας ἀνα- πτύξεως ὁ ἄρεοπαγίτης κ. Χ. Καθάρειος εἰς μελέτην αὐτοῦ ἀνωτέρω σ. 307 λαμβάνων μάλιστα θέσιν ἀντίθετον τῆς ἄνω ἀποφάσεως.

σμένου ένστασιν, άτε μή δεχθεΐσαν ότι έν τή δευτέρα περί άδικοπραξίας άγωγή έξετίθεντο και πρόσθετα στοιχεία, συνθέτουσα τήν παρανομίαν, τώ δε τμήμα τής παραπομπής έκρινεν, ότι δέν άπητεΐτο ή έκθεσις τοιούτων στοιχείων, άφοϋ ή ύπαίτιος συμπεριφορά του έναχθέντος και άνευ τής συμβατικής σχέσεως άπετέλει άδικοπραξίαν, τουτέστι φθοράν έξ άμελείας ξένου κινητοϋ πράγματος, δέον να έπιλυθή ύπέρ του τμήματος τής παραπομπής, άναπεμφθή δε ή υπόθεσις προς περαιτέρω έκδίκασιν εις τώ τμήμα τουτο, όπερ θέλει καθορίσει και τήν έπιβλητέαν δικαστικήν δαπάνην έν τώ συνόλω διά τās μετά τήν άναίρεσιν συζητήσεις.

Διά ταϋτα

Έπιλϋον τήν άναφυσίαν διαφωνίαν.

Άποφαίνεται ότι ύπαίτιος ζημιογόνος πράξις ή παράλειψις, δι' τής παραβιάζεται σύμβασις δύναται πέραν τής έκ τής συμβάσεως αξιώσεως να έπιστηρίξη και τοιαύτην έξ άδικοπραξίας, εάν και άνευ τής συμβατικής σχέσεως διαπραττομένη θά ήτο παράνομος, ώς άντικειμένη εις τώ κατ' άρθρ. 914 ΑΚ έπιβαλλόμενον γενικόν καθήκον του μή ζημιούν ύπαιτίως άλλον, μή άπαιτουμένου άλλου τινός στοιχείου διά τήν τοιαύτην συρροήν αξιώσεων, τώ δε δεδικασμένον έξ άποφάσεως, άπορριψάσης λόγω παραγραφής τήν μίαν τών σχετικών άγωγών δέν ισχύει διά τήν έτέραν.

Άριθ. 968-974/1973 Άναστολαί

Άριθ. 975/1973 Τμ. Α' (1)

Πρόεδρος ό κ. Λ. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ
Εΐσηγητής ό κ. Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ άρεοπαγίτης
Δικηγόροι οί κ.κ. Γ. Σγουρίτσας (νομ. σύμβουλος), Γ. Σβάρνας

Φορολογία μεταβιβάσεως άκινήτου.— βάρυνσις πωλητοϋ κατ' άρχήν. — διαπίστωσις διαφοράς αξίας. — βάρυνσις όφειλέτου διά φόρου και προσανξήσεων. — **άλληλέγγυος ευθύνη** (μετ' άγοραστοϋ) παντός κατόχου μεταβιβασθέντος επί πενταετίαν από ύπογραφής όριστικοϋ συμβολαίου. — έγγραφή εις χρηματικόν κατάλογον τοιαύτης βεβαιώσεως κατ' άγοραστοϋ. — **δεδικασμένον** κατ' άγοραστοϋ. — θεωρείται «νόμιμος τίτλος» προς εΐσπραξιν κατ' άγοραστοϋ συμφώνως τώ άρθρω 2 Ν.Ε.Δ.Ε. άνευ ανάγκης νέας φορολογικής δίκης κατ' αυτου. — δικαίωμα τουτου μόνον εις παρέμβασιν κατ' άγοραστοϋ.

Άριθ. 976/1973 Τμ. Α'

Πρόεδρος ό κ. Λ. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ
Εΐσηγητής ό κ. Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ άρεοπαγίτης
Δικηγόροι οί κ.κ. Κ. Μπαλντάς, Δ. Διαμαντόπουλος (πάρεδρος ΝΣΚ)

Άπαλλοτριώσις άναγκαστική κηρυχθείσα πρό

(1) Άποφαίνεται όμοίως προς τήν Α.Π. 693/1973 άνωτ. σ. 181, διό και παραλείπεται. Βλ. και τās ύπ' αυτήν παραπομπάς.

ν.δ. 797/1971
δικασίαν άσφα
δικαιούχου ό
άναιρέσεως
έμποδιζόντες
δεκτον.

Έπειδή, κ
μογήν, συμφ
ΚΠολΔ, ισχύ
797/1971, έ
σεων κηρυχθ
του διατάγμ
τώ άρθρ. 743
ν.δ. 958/197
578 (560) το
φάσεων του
δομένων συμ
ΕΐσΝΚΠολΔ,
άρθρων 726
ρεσις μόνον,
στικοϋ δικαίο
συνετέθη προ
ριον ύπερέβ
δικαστηρίων
και 4) εάν πα
της τής διαό
της προσβα
δόθη κατ' ά
έπ. ΚΠολΔ,
σεώς των δι
τώ δικάσαν
ριψε τήν αίτη
διώκει, ώς δέ
δικαιούχου τ
άποφάσεως
Πρωτοδικών
διά τώ έν τή
καστικώς διό
τριωθέν άκίντ
όσον ή άπο
Ταμείον Παρ
έδημοσιεύθη
142/14.9.1964
κατ' άριθ. 23
κου αίτήσεως
ταετίας και ή
της άποζημια
έχει οϋτος έν
τήν άναγνώρ
τήν περι του
άναιρεσιβλήτ
ρετηρίου αίτιό
φάσεως, ότι π
1731/1939, κ
29/30.4.1953
αϋθεντικώς δι
1957, καθ' ός
§ 1 έδ. α' αυ
προς άπόληψ
του προβάλλ